

YTTRANDE

2021-12-21

Ärendenr:

NV-04350-20

Mark- och miljödomstolen i Vänersborg
mmd.vanersborg@dom.se

Yttrande och slutförande av talan i mål nr M 4713-19, angående tillstånd enligt 9 kap. miljöbalken för befintlig och utökad verksamhet på fastigheten Lersätter 1:431 i Kils kommun

Med anledning av mark- och miljödomstolens underrättelse, aktbilaga 64, anför Naturvårdsverket följande.

Naturvårdsverket har tagit del av Kils Energis (bolagets) yttranden (aktbil. 61 och 63), samt aktbil. 43, 44, 53 och 54.

INSTÄLLNING OCH SLUTFÖRANDE AV TALAN

Naturvårdsverket vidhåller yrkanden och inställning som angetts i yttranden den 10 september 2021 och den 28 oktober 2021.

Naturvårdsverket har ingen invändning mot att tillstånd ges till sökt verksamhet under förutsättning att tillståndets omfattning regleras tydligt och att erforderliga villkor föreskrivs.

Naturvårdsverket yrkar att det av tillståndsmeningarna ska framgå hur många ton avfall respektive farligt avfall som får förbrännas per år samt maximal förbränningskapacitet angivet i ton per timme.

Naturvårdsverket yrkar vidare att det ska framgå tydligt av tillståndsmeningarna att förbränningsanläggningen utgör en avfallsförbränningsanläggning.

Naturvårdsverket yrkar att villkor ska föreskrivas i enlighet med bolagets tidigare förslag till villkor 12-21 i yttrande den 7 oktober 2021. Vårt yrkande utgår ifrån att det inte ska göras något schablonmässigt avdrag för mätosäkerhet.

Bolaget har i sitt senaste yttrande från den 3 december 2021 justerat sina tidigare framställda villkorsförslag om utsläpp till luft genom att föreslå en högre nivå på begränsningsvärdena. Bolaget har motiverat detta med att de tidigare framställda villkorsförslagen avsåg validerade värden.

Naturvårdsverket har inte uppfattat bolagets tidigare villkorsförslag i yttrandet den 7 oktober 2021 som att de avsåg validerade värden. Naturvårdsverket vill med anledning av de justerade villkorsförslagen anföra följande.

1.1. Validering

I förordningen (2013:252) om stora förbränningsanläggningar (FSF) respektive förordningen (2013:253) om förbränning av avfall (FFA) finns särskilda regler om att uppmätta utsläppsvärden ska valideras genom att det görs ett schablonmässigt avdrag från uppmätta värden, innan de jämförs mot begränsningsvärdena i förordningarna. En sådan validering medger ett visst avdrag oavsett den faktiska mätosäkerheten. I fall det görs en sådant schablonmässigt avdrag så innebär det att begränsningsvärdet medger högre utsläpp. Det är därför svårt att jämföra ett fall där ett schablonmässigt avdrag ska göras med ett fall där det inte görs. Det kan noteras att varken FSF eller FFA omfattar begränsningsvärden uttryckt som årsmedelvärden.

Miljöbalken innehåller inga bestämmelser om hur ett begränsningsvärde ska utformas. Ett villkor måste dock vara utformat så att det inte råder någon tvekan om vad som krävs av tillståndshavaren och det ska gå att objektivt fastställa när en överträdelse har skett (Mark- och miljööverdomstolens dom den 20 december 2019 i mål M 10029-18). Som utgångspunkt har Mark- och miljööverdomstolen uttalat att med miljöbalkens hänsynsregler som grund, och sett i perspektiv av hur verksamheten i övrigt är reglerad, måste villkoren formuleras och begränsningsvärdena utformas på ett lämpligt sätt efter överväganden i varje enskilt fall (MÖD 2012:10).

Praxis för tillstånd enligt miljöbalken är att mätosäkerhet inte särskilt regleras i villkor med begränsningsvärden och att det är de direkt uppmätta värdena utan schablonavdrag som avses. Naturvårdsverkets uppfattning är att mätosäkerhet inte vägs in vid bestämmande av begränsningsvärden utan får utvärderas för enskilda mätresultat vid eventuell överträdelse. Detta gäller även för förbränningsanläggningar. Naturvårdsverket känner endast till enstaka fall där, efter särskilda omständigheter, begränsningsvärden för korttidsmedelvärde har utformats så att det är validerade värden som ett begränsningsvärde avser. Mot denna bakgrund ser Naturvårdsverket ingen anledning till att villkoren skulle avse validerade årsmedelvärden och anser att det inte heller bör anges i villkoren att begränsningsvärdena är icke-validerade årsmedelvärden.

1.2. Nivån på begränsningsvärden för utsläpp till luft

Tillståndsvillkoren ska bland annat säkerställa att verksamheten bedrivs i enlighet med de allmänna hänsynsreglerna. Som Naturvårdsverket beskrev i yttrandet den 10 september 2021 ska BAT-slutsatser beaktas vid bedömningen av att verksamheten uppfyller kraven i 2 kap. 3 § miljöbalken. Det följer även av 1 kap. 13 § industriutsläppsförordningen (IUF) att BAT-slutsatserna även ska användas som referens vid fastställande av tillståndsvillkor. Vid en bedömning

gentemot BAT-slutsatserna för avfallsförbränning bör det beaktas att varken industriutsläppsförordningen (2013:251) eller BAT-slutsatserna innehåller någon skrivning om att det ska ske något schablonmässigt avdrag från uppmätta värden. BAT-slutsatserna för avfallsförbränning innehåller endast BAT-AEL uttryckt som dygnsmedelvärden. Det går inte att rakt av jämföra begränsningsvärden uttryckt i olika medelvärdesperioder. Det går heller inte att rakt av jämföra en nivå på ett begränsningsvärde i ett miljöbalksvillkor som gäller under all drift med BAT-AEL som endast omfattar normala driftförhållanden.

Naturvårdsverket har jämfört bolagets villkorsförslag med de historiska utsläpp som bolaget presenterat i aktbilaga 54, tabell 2. I tabell 2 presenteras även förväntad nivå efter en förändrad bränslesammansättning. Tabellen presenterar endast förväntad nivå för validerade värden men Naturvårdsverket har räknat om dessa till ovaliderade värden. I tabellen framgår faktiska utsläppsnivåer uttryckt som årsmedelvärden vilket överensstämmer med bolagets villkorsförslag. Naturvårdsverket har även tagit del av aktbilaga 43 där resultat från proveldningen med 100 % farligt avfall presenteras, dessa värden är uttryckta som dygnsmedelvärden.

Naturvårdsverket har granskat och analyserat uppmätta årsmedelvärden, under åren 2018-2020, samt förväntade utsläpp i jämförelse med BAT-AEL i BAT-slutsatserna för avfallsförbränning.

Naturvårdsverket anser utifrån underlaget att nivån på begränsningsvärdena i bolagets förslag till villkor i yttrande den 3 december 2021, aktbil. 63, medger orimligt stora marginaler i förhållande till faktiska och förväntade utsläpp. Det har inte framkommit några skäl till att det skulle finnas behov av så stora marginaler. Eftersom det är fråga om årsmedelvärden jämnas utsläppen under året ut och det finns utrymme för vissa förhöjda utsläpp utan att det innebär överskridanden. Det innebär att det generellt sett finns behov av mindre marginaler till uppmätta utsläpp än vid korttidsmedelvärden.

Naturvårdsverket kan konstatera att de historiska utsläppen av HCl legat nära den nivå som ska kunna uppnås med BAT och begränsningsvärdet i bolagets förslag till villkor i yttrande i den 7 oktober 2021, aktbilaga 53. Efter att ha granskat faktiska utsläpp under proveldningen med 100 % farligt avfall bedömer dock Naturvårdsverket att det framgår att bolaget bör kunna klara även det nämnda begränsningsvärdet för HCl.

Naturvårdsverket anser mot denna bakgrund att nivån på de begränsningsvärden som bolaget föreslog i yttrande den 7 oktober 2021, aktbilaga 53, är rimlig, under förutsättningen att det inte ska göras något schablonmässigt avdrag för mätosäkerhet. Naturvårdsverket menar att bolagets förslag till villkor 12-21 i aktbilaga 53 ska föreskrivas som villkor.

Beslut om detta yttrande har fattats av enhetschef Karin Dunér efter föredragning av Elin Sieurin.

Vid den slutliga handläggningen av ärendet har i övrigt deltagit miljöjurist Linda Sjöo.

Detta beslut har fattats digitalt och saknar därför namnunderskrifter.

För Naturvårdsverket

Karin Dunér

Elin Sieurin

Kopia till:
Kils Energi AB genom ombud
Länsstyrelsen i Värmlands län